

**ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Π. ΚΑΛΑΠΟΥΣΑΚΗΣ**

Άκου δ κ. Υπουργός της Παιδείας
Απο της πρώτης ημέρας έδηλωσεν ότι όν
μετέχει του Έκπαιδευτικού Όμιλου και
των περιηγή-
ΑΙ ΨΗΛΩΣΕΙΣ μων αγεδίων
ΤΟΥ κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ αιδιού, ή δήλω-
οίς του ή που

ήμερων γεωμέτη νομίζομεν έπρεπε να
φωτιστεί και τός οπερμολογίας. Αλλά και
θέλω να σημειώσω είν τός διαδόσεις, τός ουκα-
νούο ακόμη εάν δεν ηγο άρκεται, οσα ει-
πεν εις τούς φοιτητάς, όστινες παρουσιά-
σθησαν ενόπιον αυτου εις τό «Ακτιόνισ»,
θέλω να ειπω τό πάσις ακριβολίας την εί-
λεγκρίειαν, την οδοφραούην και την κα-
λην πλοισιν του κ. Αλεξανδρή. Αί Ψηλαί,
τας όποιος ανέκαθεν ειχε περι γλώσσος
και αί Ψηλαί, τός όποιος με τόσην σαφί-
νειαν διατενωος χόδς αποτειλοδοι την με-
γαλειόθερον διάφωνοιον τών περι αυτου ά-
γνωσιον παού τίνας, αλλά αγνωσιον και
διά τίνας οσαούδς εξένεχθειών μωριώδ.
Μ κομματιση εμπάθειασπί τέλους ει-
μπορεί να οεθαοθή την αλήθειαν, όταν ει-
τόση προφανης, εκτός εάν θέλη να απο-
γνωμιώη παντός προσοαλείου.

Όσοι αναγνώσομε την μυστηριώδη δελα-
φονίαν του Κολωνου, εις τό ίχνη της ύποίας
έσο συντάκτης του «Έκπαίδε» κατώρθωσαν
να τεθώσι, θά φρι-

Η ΔΑΜΑΡΤΥΡΙΑ σου αναλογίζομαι
ότι υπάρχουν εις τός
Άθηνας και συνοικία ενθουσιάζομαι τό Ούδέτ
Τσαπέλ του Λενίνου. Άλιθίριοι διαφώνοι
αίδους υπό την μελωχίαν του εργατικού πα-
φωνούνου τό θυμάτά των και αλλοίγοισιν
εις εκείνα που θα πέσοιν εις τός χείρας
των. Αλλά τό τερατωθετερον όλων είνε ότι
εις τός εννοήσις αυτάς δεν υπάρχουν ούτε
έχνης άστυφύλακος. Υπήρξε δε τόση ή α-
ηχανάκτειος των περιείκων, ώστε όταν παού
μετα την τίλειον του εγκλήματος έφθασαν
παι τόπου ή άστυνομική άρχή εις ενδειξίν
διαφορτωσίος ηρχισαν να την αποδοκιμάζου.
Πο γεγονός τότο ας κρίση τον κ. αρχηγόν
της χωροφυλακής ός: ή πρωτενοσσα δεν
έχει αστυνομίαν και οι εβέχιστοι οικειοκρε-
κούς τό Πατήσια, ή Κολοκωνου, τό Σε-
πολία, ή Κολωνας σοθόσαν εις τό έλας
του Υψιστου και τον λαποδοτών. Έκν δεν
μας πιστεύω ας περιέλλη νήματα τώδς ούνο-
κισμοός τώτους.

και ήλεις καταβυθισθην εις τον είνον πού
πένησος.

Ένα μονοπατι, τό όποιον ίσχυακτίσων οι
περίοικοι: εις άνάγκης μας έδωγει πούς τον
ρικήσκον.

Διερχόμεθα τον πρώτον χάνδακ της Άκ-
ριστικής γραμμής, διερχόμεθα και τον δεύτε-
ρον της Πελοποννησιακής και εις τό άνω
χόιλος αυτου, μας διακόπει την βίβεν' μια
μεγάλη όμάς έξοχισιατών, προσκαθούτων
να διακοπώσωσιν αλυσ.

κατωπων εισερχομενοι εις τό έαθος ενός
μοκρού θεματίου, εις τό όποιον διακρίνετο
μένον τό άνηγαμένον καντολακι των εικοσι-
ομάτων.

—Τί θέλατε να μάθετε; στην σμφερά
μας;

—Δυσ λογάκια κυρά μου.

—Ερωτηστέ με ό,τι θέλατε, άλλα σνι-
τομα.

—Από ποτε χάθουσαι μαζί άνεψίδς και
είος;

—Από ποτε; άλλ' από τριών ήμερων
παίδει το έχει 'στα χέρια του. Έγώ από
ποτε δουλεύω μαζί τους κι' όταν παντρεύθ-
κα ακόμα είν εσύ; από κοντά τους.

—Πώς οέ λενε;

—Ευγενία Δρανδάκη, κύριο.

—Και πώς έπέρασαν; Έξούσαν καλά;

—Μίλι γάλα. Μελί γάλα μαζί επνέιλα-
διν.

—Μα ποτε δεν ηλθαν οι λόγια;

—Πώς θές νάθουον οέ λόγια, αφού ο κ.
Πετούνης, α'ε' όταν πέθανε ή αδελφή του
ή μένα του παιδιου τό πήρε και τό άνέθερε-
σε, σαν παιδί του. Τό λαχταρούσε. Κι' εκεί-
νο τό κακόμοιρο πάντα τον έγείδιε και
τ'έβιασε και τ'οση εινα οερί Π»...
Έτσι του αστειύνοταν και τον φιλούσε.

—Αν τό θιάθ έπέρσαν τ'άτιμα κορμιά,
οι κακοεργοί, εβέκλαούθησε, πού εδλεπαν τον
καμένο τον κύριο φορτωμένον πάντοτε με
τό φούτο και έβόθουσαν να του άρπάξου
να χρώματα. Π' άνάθεμα τους κακό φόρο
νάχουον τό τέρατα

Και οι οδοβαλμεί της αγαθης γυναικούλας
άπητρεθον διά πρώτην φορά άπαισίαν λώ-
φεν.

**ΜΕΤΑ ΤΟ ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ Ο ΘΑ-
ΝΑΤΟΣ**

—Και που να τώξερε τό κανονισμο, ειπε
νατόσιν αναλατοσσα τό περίλυπον υφός.
Και: που να τώξερε όταν σπυξε τό μπου-
ζουκι του, τί παρηγόρι τούπαξος εβώ ή τυ-
χη. Έφραγε με φρεσι, σπυχο τό μπουζουκι
του και έπυξε, για να διασκεάσθη τοιό
του. Έκείνος ήτο λίγο κιασμένος από κρυ-
λόγημα και όταν τούσε νάόχουον έξω, προτι-
μοόσε να κεινηθώ, άλλα δεν ήθελε να χαλά-
ση και τό νατόσι του άννψιούη του.

Κι' έτσι: εβέχσαν πρώτα ή θείος του και
ύστερα τό παιδί. Δεν περσαν δέκα λεπτά
κι' άκούω ενώ κι' ή άνδρας μου παρεβόλι-
σμος. Σην γειτενιά μου είνε συνηθειο πρώ-
μα, κυριε, και για δούτο δεν δουκαμε και
μεγάλη σημασία. Χειροβόλακα ποτε δεν ε-
ρχοσε οή στα μάτια μας, κι' έτσι οι καυτά-
δες γίνονται ανεκχώλητα. Έτσι πήγε άδικα
κι' ή γυδιά της καρούλας από δώ, πούτανε
κατωκας.

Και μάς εδειξε μια γρηούλα τυλιμενην
εις τό καρό της τσεμπερι, ή όποια εις
της άνάμνησιν του σκληρου περιστατικου ά-
σχηε έαθον άναστεναχθέν.

ΤΙ ΛΕΓΕΙ ΕΝΑΣ ΑΥΤΟΠΗΤΗΣ

Εχρίτε το α'Τθ' ίώνη το Νερούτσου. «Αμ'
τόν είδαμε εβώ και μετά όρα πούτρεχε ίσα
κατά κάτω.»

Ο άστυνόμος έχως είν έδωκε σμφαία
και πούκαί κάλι την πόρτα. Έπειδή δεν
μας άνοιγαν, διαταξε να την σκάσοιν. Έβ-
χεται ή κητέρα του Νερούτσου επί τέλους,
μπάνομα μέσα και έρίσκαμε τό Νερούτσο.
«Πιάστε τον, τους λέγω, αυτες είνε». Κι'
ετσι τον πιάσανε. Ύστερα πήγαμε και στον
Κλέρα τό σπει, όπου τον έβήκαν και τον
επίασαν.

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο ΠΕΤΟΥΝΗΣ

Τόν κρατωμενον Ν. Πετουνην θεισν του
δουκατος ήρωτησομεν εις ύποθεσι ότι θά
είνε ή δράστης και εις ποίος άφορμάς απεί-
δει την οολοφωσίαν.

Ο κ. Πετουνης άρου δια μακρών εβεί-
ρησε την σκηνήν ως λεπτομερώς περιγρ-
φομεν αυτην άνωτέρω προσεβηκε τό εβήξ-

—Ουδέμιαν έχω σμειβόλιαν ότι εις έν
των δεκτωών θά είνε ή Νερούτσος διότι μου
οαίνεται ότι αναγνωρίζω τον ίδιον εκείνον
δπως μάς έπίσθεθ.

Υποθέτω δε ότι οι δολοφόνοι σκοπώσαν να
με λαττωσοσι γρηίζοντες ότι φερωπόντοτε
άρεκατό χρωματι μαζί μου, όπως πράγματι
έφραον γιλιάς δεκαμάς, ή αντίστασις δε ή-
μων και ίδίως του μακαρίτου αναψιά του μου,
εβεις ήτο δυνατό παιδί και ηρπαξε τό μου
έκ των δολοφόνων θά τους ήνάγκασε να τυ-
ρεβόλησων εναντίον του και τον οουάσωσι.

Άλλο τι δεν θνηκαμ να υποπειύσω, διότι
και ή ανεψίδς μου ήτο εν των ήλικών και πε-
ριωρισμένων νέων ώστε να μη δύναμαι να
μονάσωσιν άλλην πινά άρρηξη.

—Σεις διατι δεν εστύθητε άκού είχατε
έβλον να υπερασπίσητε τον άνεψιόν σας άλ-
λα τον εγκυτελειψάτε;

—Διότι έσοθόθη, έσουργίσθη, ή επίθεσις
ήτο και εναντίον των ενο μας. Έφρεσα προς
του οειθρόδρεκου φωνάζων εβήθηα, δεν σ-
φρατάσθην δε ότι οι καταστροφοι του τον εβέ-
νευον, ύπέβησα ότι: θά ήσαν λαποδοτάει και
μεύ έτερεθουσαν να μου πάρουον τό χρωματι,
τόν δε εβέν του άνεψιού μου έμαθεν μετά
μίααν περίπου ώρον όταν επέστρεψα εις τό με-
ρος εκείνο με την λόγητα εινα πλησίον κα-
τακτίου.

—Έν τότοις σφρίσονται και εναντίον
σας μερικά ύπνοιατι.

—Ανευγώς τό εμαθα και αυτό. Μά ποίος
θεου να οουνοτε ενώ τό παιδί μου; δια
ποίον λογον; Έγώ τό έπροσάτευσον, τό ή-
γάμων και επώπτερον περριχώς επ' αυτου.
Ότε άσφρηγή ήλθον καμπίον εναντίον του,
εβτε κανεν άλλο σμφερίον.

Ο ΝΕΡΟΥΤΣΟΣ

Ο Νερούτσος είν θέλει να έμυλίση, ως
ν' άπορή τρόπον τινά διατι οουελέθη.

Έν τότοις από τός όλίγας λέξις του
φαινεται φάσκων και άντεράσκων.

—Έγνωρίζες τον Κορκακώπουλον και τον
Κλέρα;

—Όχι.

ΤΟ ΑΝΤΙΦΑΡΜΑΚΟΝ ΤΟΥ ΓΗΡΑΤΟΣ

Φαντάζεσθε, αγαπητοί ἀναγνώσταί, ποῖον εἶνε τὸ πολυπόδητον αὐτὸ ἀντιφάρμακον; Εἶνε— μὴ παραξενεύεσθε— ἡ φυλακὴ. Μάλιστα, ἡ φυλακὴ. Μας τὸ δεδαιούνη, ἐν ὅλῃ τῇ ἐπιστημότητι τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόρου; τῶν, οἱ ἱατροί. Ἀφῆρμην εἰς τὴν σωστικωτάτην αὐτὴν ἀποκάλυξιν. Ἐδαιζεν ἡ μακροβιότης ἄραβος τροφίμου ἐνό; των δεσποτωθίων τῆς Ἀμερικῆς, καταδικασθέντος ἐν ἐτει 1876 ἕνεκα ὄντου εἰς ἰσόβια δεσμιὰ τελευτήσαντος; δ' ἐν τῇ φυλακῇ εἰς ἡλικίαν ἐτῶν 102.

Αὐτὰ τὸ ἐκπληκτικὸν γεγονός; ἐδὲν παρόδραμον ἀπαράτητον οἱ σοφοὶ Ἀσκληπιάδαι καὶ ἐπέδωσαν ὠλοφύχου; εἰς ἐξαγορὴν ἐπιστημονικῶν περιστάσεων, ἐντελῶς ρηξικελύδων. Οἱ φυλακισμένοι— λέγουν οἱ Ἀσκληπιάδαι— διαγοῦν βίον τακτικόν, εἶχον τροφὴν κανονικὴν καὶ... υγιεινὴν. Ἡ ψυχὴ των δὲν εἶχε τίς νυμάνσεις καὶ τοὺς στροβίλους τῆς καθημερινῆς ζωῆς. Οὐδεμίας θλίψεως, οὐδεμίας πικρίας ἢ δηλητηριώδους πνοῆς παραύει τὴν καρδίαν των, ἥτις ἀγνοεῖ ἐντελῶς τοὺς παλμούς; τῆς κοσμικῆς διατάξεως, ἐνῶ τὸ πνεῦμα των πληροὶ διηνεκῶς γαλήνην ἔηλευτή.

Αὐτοὶ εἶνε οἱ κριωτέρου; λόγοι, ὧν ἔνεκα— κατὰ τοὺς ἱατροὺς πάντοτε— παουτηρεῖται ὅτι πολλοὶ εἰς τὸν ελεύθερον ἄερα ἐδὲν κατώρθωσαν νὰ μένονν ευχαριστημένοι ἀπὸ τὴν υγείαν των, ἐνῶ, φησὶ ἐνηθέντες εἰς τὰ δεσποτήρια, ἠσθάνθησαν ἀμείψας τὰς δυνάμεις των, διανοητικὰς τε καὶ σωματικὰς.

Κάτω λοιπὸν τὰ Σανατόρια.

Κάτω ἡ ὑδροθεραπεία καὶ τὰ ἕσολαυτῶν.

Κάτω ἡ γιοσιροθεραπεία καὶ τὰ διάφορα καὶ ποικιλάνυμα φάρμακα καὶ οἱ πολυειδεῖς θεραπευτικαὶ μέθοδοι καὶ οἱ ἄγρηστοὶ πλέον κλινικαί. Τοῦ λοιποῦ θὰ προστρέχωμεν ὡς πρὸς κολυμβήθραν Σελωμι, εἰς τὰ δεσποτήρια. Εἶσαι φθισικός; Φονεύεις τὸν πρῶτον τυχόντα— ἐσεὶ καὶ τὸν ἱατρὸν σου— καὶ... φιλανίζεσαι. Πάσχει; ἀπὸ καρκίνου; Ἐλαφρόνας τὸ θαλάσσιον τοῦ σινοίκου σου καὶ εἰσέρχου εἰς τὸν... Παλαιὸν Στρατῶνα μὲ ἀλήρη τὴν πεποίθησιν ὅτι οὐ ἐξέλιθς ἐκείθεν υγιέστατος.

Σὲ κατατρέχει μαρκασιδς, ἐρωτομανία, πυρετός; ἀδιάλειπτος; ἔχεις ψαμμίαν ἢ χρονοίαν φαγγίτιδα; Ἐλλέγεις ἐν δυμέτων των φυλακῶν Συγγροῦ, ἀφοῦ προγουμένως φροντίσης ἀποκρίσεως; τὰ πῶς τούτο προσόντα.

Μη γελάτε. Αὐτὰ εἶνε πορίσματα τῆς Ἐπιστήμης ἐξαχθέντα κατόπιν μακροῦ καὶ ἐπισταμένης παρατηρήσεως. Αἱ μεγάλοι ἀνακάλυψεις ἔτσι γίνονται πάντοτε ὑπὸ μικρῶ καὶ ἐπιπονώδη γεγονότα.

Ἡ ροιάντσα τῶν σκοτεινῶν διοματίων, ὃ μετὰ τύσων ζουφίων συναγελασιῶς ἢ γοητεία τοῦ μπουζουκιοῦ καὶ τοῦ ιαογγιῆ τὸ κπλαστικὸν γουαγούλιμα καὶ τῆς τράμπούλας ἢ παραμυθία επαναφέρουν φαίνεται τὴν γαλήνην τῆς ψυχῆς καὶ τῆς ζωῆς τὴν ἀγάπην, τοιῶναι τὰ νεῦρα ἐξιδρώνουν τὸ πνεῦμα ὑπὲρ τὴν ἠγχορδῶρον πεζότητα καὶ ἐντὸς ὀλίγου, χωρὶς κινῶν ἐννοησῆ τις ἀνακτι δυνάμεις ὧν πρὸν ἔστερεῖτο, ὑπερήφανος διότι τι σαρκιον τοῦ θᾶ πλημμυρήσῃ ἢ αἰωνία νεότης.

Μη χειρότερα.

Γ. Α. ΤΖΑΝΝΕΤΑΚΗΣ

APOLLO RECORDS

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΦΩΝΟΓΡΑΦΩΝ & ΔΙΣΚΩΝ

Ἐν Ἀθήναις οδὸς Βουλῆς 20β
ΦΩΝΟΓΡΑΦΟΙ Ἀγγλικοὶ διαφόρων μεγε-
θῶν. Μεγίστη συλλογὴ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΔΙ-
ΣΚΩΝ Odeon. ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΙ διαφόρων
εργαστασίων ὡς καὶ οἱ αἰκοὶ Παρε.

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ πᾶσα ἐπιμετρησὴ σωνογρά-
φων. Κατάλογοι καὶ πληροφορίαι ἀποστέλλον-
ται καὶ αἰτεῖνται.

HIS MASTER'S VOICE

«Ἡ φωνὴ τοῦ Κουρέου σου»
Ἡ Ἑσπερία Ἐργασιολογία (The
Gramophone Company Ltd) μεθ' ἧς
συνεργάζεται καὶ ἡ «Βικτωρ» (Victor
Talking Machine Co) ἔχει τὴν τιμὴν τὴν
γνωστοποίησιν τῆς πελατειαυτῆς ὡς καὶ ἐκ πάν-
τα φιλομενοῦσαν, ὅτι, ἐκ τῆς ἐν τῷ Ἑσπε-
ρικοῦ μεγάρου καὶ ἀπὸ τῆς Ὀκτωβρίου 1913
γενησομένης Ἀγγλικῆς Βιομηχανικῆς
κτῆς Ἐκθεσίου, θύλει ἐκδόσει, ἐν ἰδιαιτέσει
Τμηματι Νο. 1) 330, διάφορα σχέδια
Γραμμοφώνων, ὡς καὶ δίσκους ληφθέντας
ἀπ' ἐπιθέσεως παρὰ τῶν διασημοτέρων αὐθῶν
ολοκληροῦ τοῦ κόσμου.

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Ἑλλάδα ΣΤ.
ΔΝΕΥ-Υ. ΝΟΕΛΑ, Ὁδὸς Κορσῆ 3.